

[Birthe Hansen]

et fornuftigt driftsgrundlag for dem, som er kommet i økonomiske vanskeligheder, samt muligheden for at overleve både på kort og lang sigt. Det vil vi i SF godt være med til at kigge nærmere på; det samme gælder med hensyn til kompensation for tab af fiskerimuligheder.

Tilsyneladende har væksten i udnyttelsen af olie- og gasforekomster op igennem 1980'erne nærmest antaget eksplosiv vækst. Den har medført, at arealområder svarende til det dobbelte af Fyn i dag er forbudt fiskeområde. Når dertil så kommer, at efterladenskaberne fra offshoreaktiviteterne i andre områder er af en sådan karakter, at ødelagte redskaber gør, at man mere eller mindre frivilligt afstår fra at fiske i disse områder, så føler vi i hvert fald en forpligtelse til at finde en rimelig kompensation for disse store ulemper.

Der var noget, hr. Svend Heiselberg sagde i formiddags, der gjorde mig lidt ked af det, men jeg synes nu ikke, vi skal lade os stoppe af det. Vi ville nemlig gerne snakke om en afgift, et fast ørebeløb pr. produceret liter olie og gas. Jeg kunne forstå på hr. Svend Heiselberg, at han havde haft kontakt til energiministeren, og at man dér allerede på forhånd havde sagt fra, men det mener jeg nu altså ikke vi skal lade os stoppe af. På en eller anden måde skal der findes en løsning på de tab, der bliver forårsaget af bl.a. offshoreaktiviteterne.

De penge, der gerne skulle komme ind, skal selvfølgelig først og fremmest ydes som erstatning for tabene, og bliver der et overskud, så er det også helt klart, at det skal kunne bruges på opdræt og udsætning.

Af stor vigtighed for fremtidens fiskeri er selvfølgelig også, at der stadig væk er unge, der ønsker beskæftigelse inden for erhvervet. Disse unge har så også et krav på en uddannelse; livet på havet er jo ikke just risikofrit. Det er efter min bedste overbevisning meget vigtigt at prioritere sikkerhedsforanstaltningerne om bord, og det sker nu engang bedst gennem oplysning og undervisning. Jeg ved, der bl.a. kører et forsøg i øjeblikket, og resultatet af dette bør efter min mening indgå i fremtidige uddannelsesdrøftelser.

Vi er i SF heller ikke uvillige til at kigge på, om der kan drages sammenligninger mellem fiskerierhvervet og andre erhverv, hvor man i dag har et skattefrit beløb på grund af fravær.

Størrelsen af beløbet – lad os snakke om det hen ad vejen.

Afslutningsvis skal jeg komme med nogle bemærkninger om strukturen. Vi – dvs. SF – mener, at vi på den rigtige måde skal nedskære kapaciteten, sådan at vi beholder et varieret fiskeri, og sådan at den samlede kapacitet ned sættes til de faktiske fiskemuligheder. Dér mener jeg, jeg kunne forstå på fiskeriministeren i formiddags, at det også er nogle af de intentioner, fiskeriministeren har. Og dér hvor der eventuelt skal være tale om støtte til forbedringer, vil det efter vores mening hovedsagelig dreje sig om energi- og miljøvenlige fiskeriformer.

Så skal jeg da ikke undlade at sige – med fare for gentagelser af de samme angreb som i formiddags – at vi i SF selvfølgelig er fuldstændig enige med den socialdemokratiske ordfører om CO₂-afgiften. Det er en overordnet energipolitisk afgift, men vi er da bestemt ikke uvillige til at drøfte konsekvenserne for fiskerierhvervet. Men jeg vil så også sige, at regeringspartierne og modstanderne af CO₂-afgiften i dag, hvis denne forespørgsel ikke havde drejet sig om fiskeriet, men om landbruget eller detailhandelen, ville have sagt nøjagtig det samme. Det skal imidlertid ikke afskære os fra at sige, at vi selvfølgelig er villige til at drøfte det, for vi er da gået ind i denne debat af interesse for det erhverv, vi har til drøftelse i dag.

Vi er gået ind i den med håb om, at vi sammen med ministeren, med de andre partier og med erhvervets organisationer kan nå frem til nogle forbedringer. Det er i alles interesse.

Niels Højland (FP):

Fiskeriets situation er på randen af det katastrofale, da erhvervet er ved at gå konkurs. Fiskeriministeren har udtalt, at krisen kan løses ved, at antallet af fiskerkuttere nedbringes. Krisen skulle således være løst ved, at færre kuttere får forholdsvis flere fisk.

Imidlertid behøver ministeren ikke at gøre sig den store anstrengelse i så henseende; reduktion af kuttere vil finde sted helt af sig selv, hvis Folketinget intet gør for reelt at forbedre situationen. Man burde i virkeligheden omtale reduktionen i fiskerierhvervet som »den fortsatte reduktion«. Sagen er nemlig, at der i 1983 var ca. 7.800 beskæftigede i fiskeri og dambrug, i 1990 ca. 6.900. Man kan selvfølgelig